

ἐτέρου μέρους. Τὸ ἔθιμον τοῦτο ἐτελεῖτο κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον, περὶ τὰ μέσα τοῦ ΙΖ' αἰῶνος, καὶ ἐν Ἀθήναις. 1) Εἰρήσθω δ' ἐν παρόδῳ καὶ τοῦτο, ὅτι οἱ πυροβολισμοὶ τοῦ Πάσχα θεωροῦνται ἀκόμη καὶ σήμερον παρὰ τοῖς Ἕλλησι τούτοις ὡς πρᾶγμα ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖον διὰ τὸν πανηγυρισμὸν τῆς μεγάλης ταύτης ἑορτῆς. Τούναντίον δ' ἡ συνήθεια τῶν κοκκίνων αὐγῶν σχεδὸν παντελῶς ἐξέλιπεν.

Περὶ τῆς ἐνδυμασίας ἀπὸ πολλοῦ ἤδη δὲν ἔχει τις νὰ παρατηρήσῃ τι ἰδιαιτερόν παρὰ τοῖς Ἕλλησι τῆς Κορσικῆς. Γυναῖκες, ἄνδρες καὶ παιδιά εἶναι ἐνδεδυμένοι τὴν σήμερον ὡς καὶ οἱ λοιποὶ Κορσικανοί. Φαίνεται ὅμως ἐπὶ πολὺν χρόνον, δηλαδὴ μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ παρόντος αἰῶνος, νὰ διετήρησαν τὴν ἐθνικὴν τῶν ἐνδυμασιῶν. Τὰ κυριώτερα μέρη τῆς ἐνδυμασίας ταύτης, καθόσον πληροφοροῦμεθα ἐκ τῆς ἀνωπύρου Ἱστορίας τοῦ La Ville Hurnois καὶ ἐκ τῆς εἰκόνας, ἣτις εὐρίσκεται ἐν τῷ Ἑλληνικῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Αἰακκίου, ἦσαν τὰ ἐξῆς. Φέσι μεγάλο, καὶ βραδύτερον πῖλος Κορσικανικός, πλατὺ ζωνάρι ἴσως σελαχιῆκι καὶ φαρδύ βρακί, διὰ τοὺς ἄνδρας· διὰ δὲ τὰς γυναῖκας· Κοντὸ ὑποκάμισον, φουστάνι ἀπλοῦν, ζώνη πλατεῖα ὑποβαστάζουσα τοὺς μαστοὺς, κοντογοῦνι, καὶ κεφαλοδέσμος ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος 2).

Τοῦθ' ὅπερ δ' ἰκανῶς εἰσέτι σφίζεται παρὰ τοῖς σημερινοῖς Καρυάταις εἶναι ἡ ἑλληνικὴ φυσιογνωμία. Ὁ ἐπισκεφθεὶς διάφορα χωρία τῆς Κορσικῆς καὶ κατόπιν τὰς Καρυάς, εὐθὺς ὁμολογεῖ ὅτι οἱ Καρυᾶται Ἕλληνες καὶ κυρίως αἱ Ἑλληνίδες διαφέρουσι κατὰ τὴν φυὴν καὶ δέμας πολὺ τῶν ἄλλων Κορσικανῶν καὶ Κορσικανίδων. Φαίνεται δὲ ἡ ἐκ Πελοποννήσου ἐλθούσα γενεὰ αὕτη νὰ ἦτο φυσικῶς καλῆς καταγωγῆς. Εἰς ὑποστήριξιν δὲ τούτου μεταφέρω ἐνταῦθα τὰς ἀκολούθους μαρτυρίας ἀρχαίων καὶ νεωτέρων συγγραφέων.

Οὕτω ὁ μὲν de Pommereul λέγει; «Les Grecs établis en Corse habitent Ajaccio, et leurs femmes qui sont d' un très-beau sang contribuent à en embellir le séjour.» 3).

Ἐτερος δὲ τις Γάλλος συγγραφεὺς τῆς αὐτῆς ἐποχῆς, ἐν ἰδιαιτέρῳ του ἐπιστολῇ, λέγει περὶ τῶν ἐν Κορσικῇ ἀποίκων Ἑλληνίδων ὅτι «Elles

sont plus belles que les plus jolies Corses, plus vives que toutes nos Françaises ensemble.» 1)

Ὁ δὲ G. de l' Eglise de Felix, νεώτερός τις συγγραφεὺς, λέγει περὶ τῆς ἐν Καρυαῖς ἑλληνικῆς ἀποικίας τὰ ἐξῆς·

«Ne différant des nous en rien par le coustume, Ils ont de leur pays conservé la coutume Et la religion. Rarement un hymen Méle leur sang au nôtre. Aussi par d'examen Suffit pour retrouver le type de leur race : Chez les femmes beauté; chez les hommes audace.» 2)

Κατ' ἐμὴν δὲ παρατήρησιν, ἐκ τῶν φοιτησάντων εἰς τὸ Σχολεῖόν μου μαθητῶν καὶ μαθητριῶν τῆς ἐν Καρυαῖς ἑλληνικῆς ἀποικίας αἱ μαθήτραι ὑπῆρξαν πολὺ εὐφυέστεραι τῶν μαθητῶν. Οἱ δὲ Καρυᾶται ἐν γένει εἶναι οἰκονόμοι, νηφάλιοι καὶ φίλεργοι. Τοῦθ' ὅπερ δὲ ἰδιαιτέρως παρετήρησα παρ' αὐτοῖς εἶναι ὅτι τὸ στρατιωτικὸν στάδιον ὄχι μόνον δὲν τοὺς τρομάζει, ἀλλὰ τούναντίον καὶ τοὺς προσελκύει, ὅπερ πολλάκις ἐκλέγουσι καὶ ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα. Σχεδὸν δὲ ὅλοι οἱ Καρυᾶται εἶναι καὶ εὐστοχώτατοι κυνηγοί

(Ἔπεται συνέχεια)

N. B. ΦΑΡΑΥΣ

ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ

Τὸ τηλέφωνον, εἰς ὃ ἐν ἀρχῇ τῆς ἐφευρέσεώς του οὐδεὶς σχεδὸν ἐπίστευεν, ἐντὸς ὀλιγίστων ἐτῶν ἐγένετο ὄργανον χρήσεως κοινοτάτης καὶ ἐνεκλιματίσθη ἐν τῷ καθ' ἡμέραν βίῳ, ἐξυπηρετοῦν πολλαπλᾶς αὐτοῦ ἀνάγκας. Ἦδη πᾶσα πόλις φιλοδοξεῖ νὰ ἔχῃ τὸ τηλεφωνικὸν αὐτῆς σύμπλεγμα. Ἡ συγκοινωνία τελεῖται καὶ ἀπὸ μεγάλων ἀποστάσεων, εὐχερῶς δὲ ἤδη συγκοινωνεῖ τις διὰ τοῦ τηλεφώνου μεταξύ Παρισίων καὶ Χάβρης ἢ μεταξύ Παρισίων καὶ Βρυξελλῶν. Πρὸ τινῶν ἐτῶν ἦτο ἀμφίβολον ἂν ἠδύνατο νὰ ὑπάρξῃ τηλεφωνικὴ γραμμὴ, ἔχουσα ἕκτασιν μεγαλύτεραν τῶν 40 χιλιομέτρων. Ἡ μεταξύ Βρυξελλῶν καὶ Ἀμβέρσης λειτουργοῦσα νῦν γραμμὴ ἔχει μῆκος 44 χιλιομέτρων. Αἱ πρῶται πόλεις, αἱ συνδεθεῖσαι τηλεγραφικῶς κατὰ τὸ 1836, ὑπῆρξαν ἡ Ἀμβέρση καὶ αἱ Βρυξέλλαι. Αὐταὶ αἱ ἴδιαι ἦσαν καὶ αἱ δύο πρῶται πόλεις, μεταξύ τῶν ὁποίων ἐδοκιμάσθη ἡ τηλεφωνικὴ συνεννόησις ἐν μακρυνῇ ἀποστάσει. Ἡ ἐνοῦσα νῦν τοὺς Παρισίους μετὰ τῶν Βρυξελλῶν τηλεφωνικὴ γραμμὴ ἔχει μῆκος 320 χιλιο-

1). Bl. G. Wheler Voyage, κλπ. ὡς ἐν τῷ τέλει τῆς Εἰσαγωγῆς, Τόμ. Β', σελ. 123.

2). Παράβαλε καὶ Description de la Corse κτλ. σελ. 77.

3). Encyclopédie κτλ par Diderot κλπ. Τόμ. Α', σελ. 698.—Καὶ Hist. de l' île de la Corse κτλ. Τόμ. Α', σελ. 122.

1) Description de la Corse κτλ. σελ. 76.

2). Souvenirs de la Corse κτλ., σελ. 67.

μέτρων. Ἐν Ἀγγλίᾳ ἡ ἀπὸ Λονδίνου εἰς Νιουκαστέλ γραμμὴ ἔχει μῆκος 450 χιλιομέτρων. Ἐν Ἀμερικῇ τὰ τηλεφωνικὰ σύρματα μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ Βοστώνης ἔχουσι μῆκος 1000 χιλιομέτρων. Ἡ γραμμὴ αὕτη εἶνε ἡ μακροτέρα πασῶν. Ὁ λόγος φέρεται εἰς ἀπόστασιν 1,000,000 μέτρων. Ἡ Μασσαλία ἀπέχει τῶν Παρισίων μόνον 900 χιλιομέτρα. Δύνανται ἄρα νὰ συνδεθῶσι τηλεφωνικῶς αἱ δύο πόλεις. Ὅπως τὸ πρᾶγμα ἀποδειχθῆ ἔμπρακτως, ἡ διεύθυνσις τῶν γαλλικῶν τηλεγράφων ἐπένοησε τὸ ἐξῆς ἀπλοῦν πείραμα. Ἦνωσε τὴν γραμμὴν τῶν Βρυξελλῶν-Παρισίων πρὸς τὴν γραμμὴν Βρυξελλῶν-Ἀμβέρσης, πρὸς ταύτας δὲ δευτέρῳ γραμμὴν ἄρτι κατασκευασθεῖσαν μεταξὺ Παρισίων καὶ Βρυξελλῶν καὶ εἰς τὸ ἅλον σύμπλεγμα προσέθηκε καὶ τὴν γραμμὴν ἀπὸ Βρυξελλῶν εἰς Βερδιέ. Οὕτω ἐπετελέσθη γραμμὴ μῆκους 1000 χιλιομέτρων. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν πλήρης. Οὐδεμία ἀσάφεια ἐν τῇ μεταβιβάσει τῶν λέξεων. Εἰς τοσοῦτον μακρὰν ἀπόστασιν ἀκούεται ἡ ὁμιλία, ὥσει οἱ συνομιληταὶ εὐρίσκονται εἰς ἀπόστασιν ὀλίγων βημάτων. Αἱ ἐργασίαι πρὸς σύνδεσιν τῶν Παρισίων καὶ τῆς Μασσαλίας ἤρχισαν ἤδη. Ὁμιλῶν τις ἀπὸ τῶν ὀχθῶν τοῦ Σηκουάνα θὰ ἀκούεται εἰς τὴν Μεσόγειον. Οἱ Φωκαεῖς θὰ εὐρίσκονται εἰς ἄμεσον συγκοινωνίαν μετὰ τῆς Λουτεκίας. Τίς θὰ ἐπίστευε τοῦτο πρὸ ὀλίγων ἐτῶν ;

ΤΟ ΒΟΤΑΝΙ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

(Συνέχεια ἔδε προηγούμενον φύλλον).

Η'

Ἡ καλύβη τοῦ Ἀθιγγάνου

Ἐννοεῖται ὅτι ὁ Γιαννιὸς ἐτήρησε τὴν ὑπόσχέσιν του. Τοιαῦτα ὑποσχέσεις τηροῦνται τόσον εὐκόλως! Ὁλιγὰς ἡμέρας μετὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ Γυφτοκάβουρα, φέρων τὸν βαρὺν ὑλοτομικὸν πέλεκυν τοῦ ἐξαδέλφου του Χρήστου ἐπ' ὤμου, ἐπορεύετο πρὸς τὴν καλύβην τοῦ σιδηρουργοῦ, ἵνα παραγγείλῃ ὁμοίον διὰ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ Φωκίωνα.

Αὕτη ἦτο αἰτία εἰς τὸ φανερόν· ἠρέσκετο δὲ καὶ ὁ ἴδιος νὰ πιστεῖν ὅτι ἀληθῶς πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ἀδελφικῆς ἐντολῆς ἐπέσπευδε τόσῳ προθύμως τὸ βῆμα τὴν δειλὴν ἐκείνην τοῦ Μαΐου, ἀψηφῶν τὴν καυστικὴν θερμότητα τοῦ ἡλίου. Ἀλλὰ τὸ κρυπτόν ἐλατῆριον, οὐ τὴν ὑπαρξίν οὐδ' ὑπώπτευν ἐπὶ τὸ στέρνον αὐτοῦ ὁ ἀπλοῦς

εἰκοσαετῆς ποιμὴν, τὸ ἐλατῆριον δι' οὐ ἐκινουῦντο οἱ πόδες αὐτοῦ, ὅπως κινουῦνται οἱ δεῖκται τοῦ ὥρολογίου, ἦτο οὐχὶ ἡ ἀδελφικὴ στοργή, ἀλλ' ἡ ἐπιθυμία νὰ ἐπανίδῃ τὴν Ἀθιγγανίδα.

Εἶνε καὶ τοῦτο ἐν ἐκ τῶν ἀνεξηγήτων μυστηρίων τῆς ἀνθρωπίνης καρδίας. Ἀπὸ τῆς ξηρᾶς καὶ αὐχμηρᾶς ἀντιπαθείας βλαστάνει οὐχὶ σπανίως τῆς περιπαθεστάτης ἀγάπης τὸ ἄνθος, ἐνῶ ἡ ἀμοιβαία συμπάθεια πολλακίς ἐξατμίζεται, καθίσταται ἀδιαφορία διὰ τῆς προσεγγίσεως. Μεγάλοι ἔρωτες, μεγάλαί φιλίας, ἤρξαντο δι' ἔχθρας ἀμοιβαίας, καὶ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ αἰσθήματος ἐγένετο οὐχὶ σπανίως ἡ παράδοξος μονομαχία, καθ' ἣν οἱ ἀντίπαλοι ἐφορμῶσι κατ' ἀλλήλων πάνοπλοι, μένεα πνέοντες, καὶ συντρίβουσι τὰς λόγχας — ἵνα ριφθῶσιν εἰς τὰς ἀγκάλας ἀλλήλων.

Ἀκριβῶς εἰπεῖν, τὸ πρὸς τὴν Ἀθιγγανίδα αἶσθημα τοῦ ποιμένος, καίπερ παρεμφερὲς δὲν εἶχεν ὅμως τοιοῦτον τύπον. Ἀνῆκεν ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἐξελιξέως εἰς τὸ εἶδος τῶν ἐχόντων τρεῖς φάσεις· πρώτη φάσις ἦτο ἡ ἀντιπάθεια, ἤρχιζε νῦν ἡ δευτέρα, ἡ ἀγάπη· τρίτη φάσις κατὰ μοιραῖον κανόνα ὤφειλε νὰ ἐπέλθῃ τὸ μῖσος!...

Ὁ Ἀθιγγάνος, καθήμενος ἐπὶ ὀγκώδους λίθου πρὸ τῆς καλύβης, ὄξυνε διὰ τῆς ρίνης πέλεκυν καινουργῆ, ὃν ἐκράτει μεταξὺ τῶν γονάτων. Ἦκουσε τὸ βῆμα τοῦ χωρικοῦ καὶ ἔστρεψε τὴν κεφαλὴν. Ἐμειδίασε τὸ μειδιάμα ἐκεῖνο τῆς εὐαρεσκείας, ὅπερ καθίστα στυγνοτέρην τὴν ζωὴν μορφὴν αὐτοῦ καὶ προσεφώνησε τὸν ἐρχόμενον·

— Καλῶς τὸν Γιαννιὸ! Πολλὰ χρόνια θὰ ζήσῃ, παιδί μου.

— Γιατί; ἠρώτησεν ἐκεῖνος, καὶ προσεγγίσας προσέθηκεν εἰς ἄλλον τόνον φωνῆς: ὦρα καλή!

Ὁ σιδηρουργὸς ἔτεινε τὴν χεῖρα πλήρη σωρίας καὶ στιλπνῶν ρινισμάτων σιδήρου καὶ ἐσφιγξε τὴν τυλώδη παλάμην τοῦ ἀγρότου.

— Γιατί; νὰ γιατί: πολλὴ ὦρα ἔλεγα ἔς τὸ κορίτσι, σήμερα ἔπρεπε νὰ μᾶς ἔρθῃ ὁ Γιαννιὸς ἀπ' τῆς Γουβαις πῶχουμε καὶ τὸ ῥημολάγι.

— Ρημολάγι: καὶ ποῦ τὸ θάρσες, ἔς τὸ καρτέρι;

— Ἐγὼ νὰ τὸ βαρέσω· σάν πως κυνηγᾷ ποτέ; Τῶπιξασε ἡ Ζεμφύρα ἐψὲς μέσ ἔς τὸ στᾶρι τοῦ Καράμπελα.

— Γεῖά ἔς τὰ ποδάρια της! εἶπεν ὁ ποιμὴν γελῶν.

Καὶ ἐκάθισε μετὰ τοῦ σιδηρουργοῦ παρὰ τὴν θύραν τῆς καλύβης καὶ ἤναψε διὰ τῶν πυρεκθόλων τὸ σιγάρων αὐτοῦ. Ὁ Γυφτοκάβουρας ἐπανέλαβε τὸ ρινισμα τοῦ πελέκους, ὅπερ διε-